

Medlemmer snart vil faa at se, ud paa, at naar en Præst er beskikket til et Embede indenfor Folkekirken eller stadfæstet som Præst for en Valgmenighed, og vedkommende Biskop ønsker at fritages for at meddele ham Kollats og føre Tilsyn med ham, for saa vidt Prædikeembedet og Sakramenternes Forvaltning samt Sjelesorgen i det hele angaar — altsaa for saa vidt angaar alt det, der ikke hører ind under Stiftsøvrigheden, alle de saakaldte Stiftsøvrighedssager, som skulde vedblivende ekspederes gennem Bispekontoret —, skulde vedkommende Præst kunne underlægges Kirkeministerens Tilsyn, og der føjes saa til, at ligeledes Biskoppernes Tilsyn med Skolevæsenet i Pastoratet overgaar til Kirkeministeren, saafremt Præsten er Formand for Skolekommissionen. Det er ikke i alle Tilfælde, at Præsten er dette, og dersom vi faar en Skoletilsynslov i samme Skikkelse, som den allerede en Gang er vedtaget her i dette Ting, vil Biskopperne ikke faa det ringeste med Skolevæsenet at gøre, og Præsterne vil da ikke være fødte Formænd for eller fødte Medlemmer af Skolekommissionerne. Jeg har ment, det var det retteste at tage dette Forhold om Skolevæsenet med, idet der ellers kunde blive Lejlighed til Gnidning mellem Biskoppen og vedkommende Præst, naar de mødtes ved Skolevisitatser.

Det er altsaa Indholdet af dette lille Lovforslag, som jeg varmt vil anbefale til en velvillig Behandling her i dette høje Ting. Jeg tror, det vil være overordentlig gavnligt, om den Sag, som har givet Anledning til Lovforslaget, snart kunde endeligt ordnes, og at det kunde ske under saa rolige og fredelige Former som muligt. Jeg har nogen Grund til at haabe, at dette maa ske, eftersom Landets 7 Biskopper staar som Anbefalere for dette Lovforslags Gennemførelse.

Formanden: Dernæst har Undervisningsministeren Ordet for at fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): Jeg skal have den Ære at fremsætte

for det høje Ting Forslag til Lov om Dyrtidshjælp til Kommunitetsalumner og Alumner ved de 4 til Universitetet knyttede Kollegier. Anledningen til dette Lovforslags Fremkomst er, at der fra Universitetets Stipendiebestyrelse med Anbefaling af Kommunitetet og Universitetets Kvæstor indgik til Ministeriet et Forslag til Finanslovforslagets tredje Behandling om et Beløb af Kommunitetets Midler til en saadan Dyrtidshjælp. Dette Forslag indkom imidlertid saa sent, at da det kom til Finansudvalget, mente dette, at det ikke var gøriligt at tage det med ved tredje Behandling af Finanslovforslaget, men jeg forstod paa Finansudvalgets Medlemmer, at det egentlig ikke var principielle Indvendinger, Udvalget havde imod Forslaget, og Finansudvalgets Formand henvendte sig ogsaa til mig med det Spørgsmaal, om man ikke kunde faa Sagen frem som et særskilt Lovforslag, hvad der hermed sker.

Begrundelsen af dette Tilskud skulde da være, at Kommunitetsstipendiet blandt de Stipendier, som vort Universitet har til fattige Studenter, indtager en Særstilling. Det er nemlig beregnet paa at skulle dække Studenternes Udgifter til de vigtigste Livsfornødenheder, saa at de bliver i Stand til at subsistere væsentligt ved Stipendiets Hjælp. Det fremgaar af Frederik II's Fundats af 25. Juli 1569, idet det i denne Fundats angives, at Stipendiet er bestemt til BESPISNING af fattige Studenter, og at det mulige Overskud skal anvendes til de fattige Alumners „Klæder, Bøger og anden Nødtørrt“. Meningen har altsaa været, at disse Penge saa vidt muligt skulde kunne dække Studenternes Underhold. Dette har ogsaa været det Standpunkt, man her i Rigsdagen har taget de Gange, man har forhøjet Stipendiet. I 1848 var Stipendiet til Alumnerne 16 Kr. maanedlig, men siden er der flere Gange foretaget Forhøjelse af dette maanedlige Tilskud, der for Tiden andrager 50 Kr. Hver Gang, der er foretaget en saadan Forhøjelse, har den her i Rigsdagen været begrundet med Stigningen i Priserne paa Livsfornødenheder. Netop nu er der foregaaet en meget stor Stigning af Priserne paa Livsfornødenheder, og saavel Regens-